

VOK

KR

NOV

10117

x x x x x x x x x x x x x x x x x

x Vokrovinám je možno
x psát /nejlépe doporu-
x čeně/ na tyto adresy:

x Čuňas

x František Stárek
x U Zvonárky 15
x Praha 2 - Vinohrady

x Bondy

x Zbyněk Fišer
x Merudova 51
x Praha 1 - Malá Strana

x x x x x x x x x x x x x x x x x

x Pozdravy a ponědny pi-
x te Magorovi na adresu:

x Ivan M. Jirous
x 23. 9. 1944
x NVÚ, Jihlavská 92
x 635 00 Brno-Bohumice

x x x x x x x x x x x x x x x x x

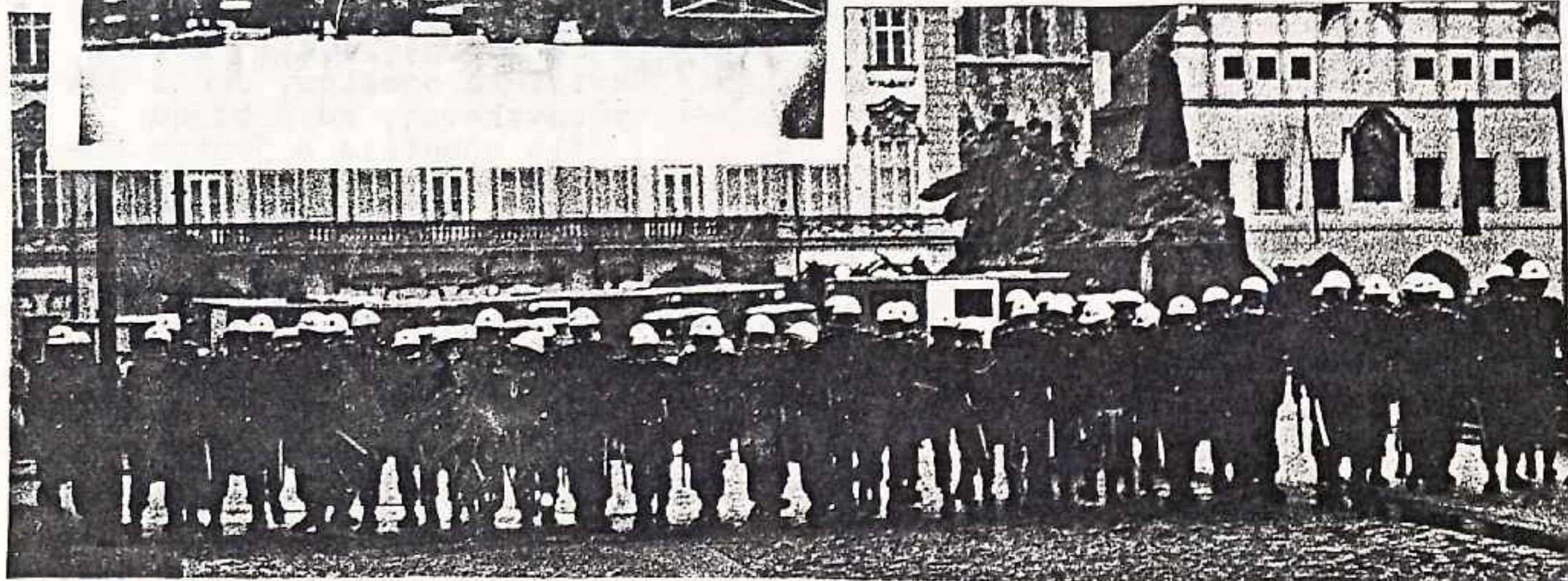
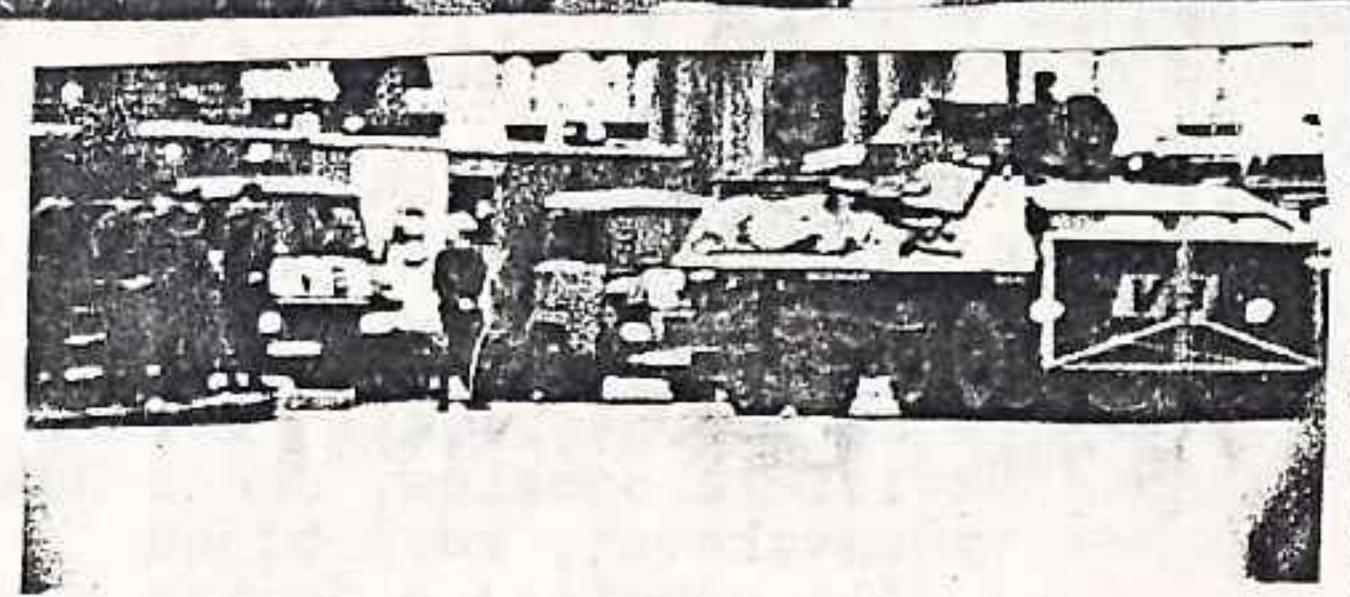
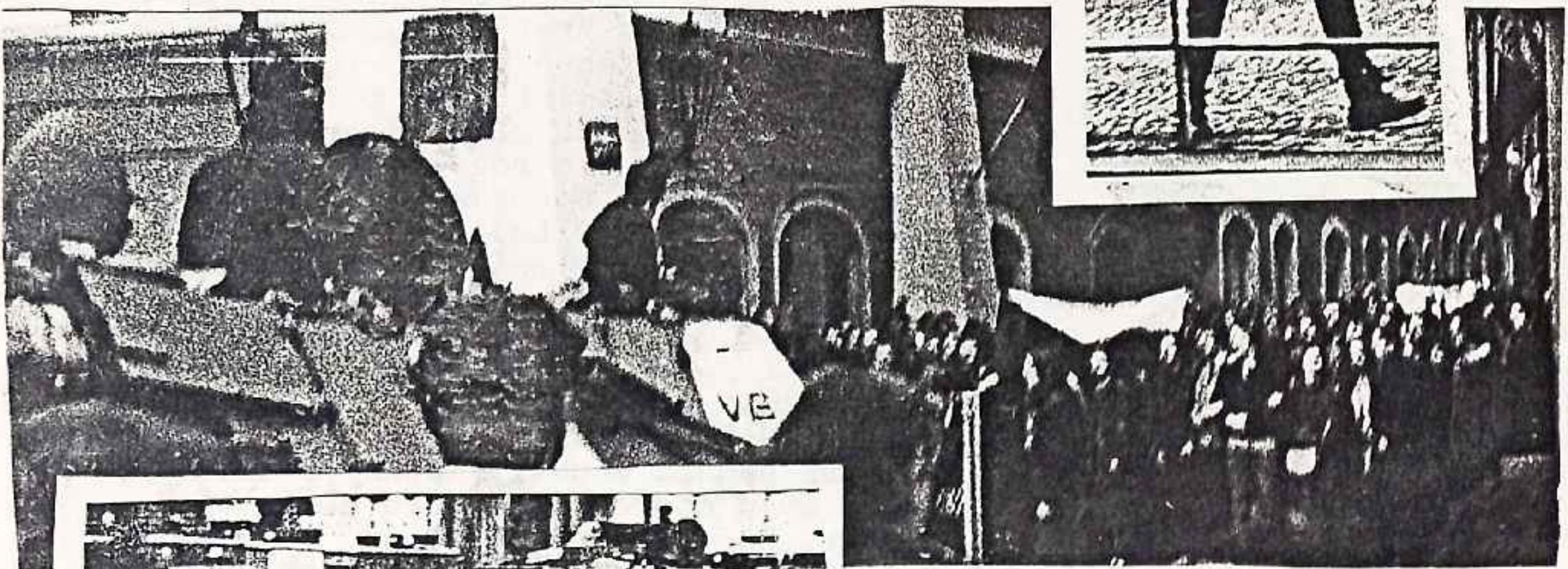
Povstání, povstání, veliké
město pražské

Jindra Málek

Mnozí si před 28. říjnem kladli
otázku, kolik lidí přijde na Václavák.
Buď se očekávat 21. srpen a s ním de-
bet být, nebo byl srpen něco výjimeč-
ného? Co se, probíh, národ nezačíná
osobou? Takonec přišlo 10 až 15
tisíc lidí. Další tisíce zůstaly odříz-
nuty v přilehlých ulicích.

Náměstí bylo rozděleno policejními
kordony. Kolem sochy zemského patrona
se záleralo. Pan Ladislav měl krátkou
zdravici k 70. výročí vzniku republiky.
Lidé tiskali a podávali mu ruce. V tom
zář od sochy nastupovala protidemon-
strační jednotka. Policisté v bílých
helmách na povel zvedli před sebe obušky
a jednotka se hnula proti davu, který
začal pomalu couvat. Nějaký stařec chy-
til svou stařenku za ruku a zůstali
stát. Kordon dorazil k nim, policista
v bílé helmě uhodil starce obuškem do
hlavy. Stařec upadl. Dav zařval vzteky.
Lidé starce zvedli a vtáhli ho mezi
sebe. "Lidi, prosím vás, zachovujte
klid! Nechte se vyprovokovat!" křičel
staří muž, aktivista opozice. Jenže jak
se nechat vyprovokovat, když bijou
starce. Vodní děla spustila a jejich ob-
sluna prala proudem do všeho, co se hýba-
lo, ať to byl slepec se psem nebo matka
s kočárkem.

Celé náměstí a přilehlé okolí se
stalo v jedno velké bojiště. Pak mezi li-
di na řezaném granáty se slzným plynem
a nakonec nastoupily dlouhé obušky a za-
hnaly dav z rompy Národního muzea do
Celetkovského sadu a na Vinohradskou.
Z náměstí začaly za přispění vodních
děl vytlačovat lidí do postranních ulic.
Vzniklo tak několik front.

Dostal jsem se do ústí Opletalky. Bylo tomu právě 49 let, kdy byl tři obdobné manifestaci 28. října na Václavském náměstí fašisty sítelkou raněn Jan Opletal. Mluvil jsem na náměstí s několika lidmi, kteří se manifestace v roce 1939 účastnili. Pamí se sokolským odznamem a s trikolórou mi na otázku, jaké to je dnes v porovnání s rokem 39, odpověděla - "Stejně, ne-li horsí". Noviny později psaly, že mladí, čestní demonstrace, neuměli mrtvoly ani vyjádřit své požadavky, co si pře stavit vyučou a o co jim vlastně jde. To je asi pravda, ale jedno věděj mladí jistě - nechtěj komunisty, policajty a Rudý právo. Nějaká starší žena vedle mne plakala a nahlas si pro sebe říkala - já je tak nemávidím, všechno, úplně všechno zničili a pospinili. Jakoby to provinila úcta této země.

- - - - -

Reportáž nesená na vodě aneb Svět vás viděl

28. říjen 1988

Julius

Cestou od hlavního nádraží se zastavuji, abych si zapálil cigaretu. Vdečnou kouř smíserý se studeným vzduchem a rozhlížím se. Prostor před Národním muzeem je zcela naplněn davem lidí, kteří se vlní, pískají a na cosi rozčileně reagují. Po mé levici se otvírají uveře žlutých antonů a vybízejí policisté s bílými přilbami a dlouhými obusky. Běží taměrem ke sv. Václavu. Mrknu na hodinky - tři čtvrtě na tři. Ze by to už začalo? Zrychlím chůzi a u Domu potravin je mi zamezen přístup na náměstí. Vím, že jakékoliv námitky by byly jen ztrátou času a běžím nazpátek. Zahýlám za roh a jediným pohledem zjišťuji, že Opletalkou taky neprojdu. Na Václavák se dostanu až Jindřiškou. Protlačím se různorodým davem k okraji chodníku a se zármutkem registruji, že prostor kolem sv. Václava je již vyklizen a střežen uniformou. Náhle se od kůstku dá do pohybu cisterna s laufem a zároveň vybíhají další bílé přilby. Z megafonu se ozývají výzvy k opuštění náměstí a poté i rozkazy pro přest dělnické třídy. Vše toto v možném skandování "Svobodu, svobodu" a "Svět vás vidí!". Náhle mě podezený dav strhne ke zdi a vodní dělo zamíří. Lidí se zmocní na okamžik hysterie a všichni se tlací do malého podloubí na rohu Opletalkovy ulice. Zásah vody. Křik. Vyděšené pohledy a zmatek. Kohoutné skandování. Další zásah. Mokrý dav je rozrušený.

"Zleva dou policiati, stáhněte se do Opletalky!" křičí kdosi a masa se dává do pohybu. Cisterna zatáčí za ráni a tlací rás ulicí dolů. Jakýsi starší pán, který jde naproti mně, mle cosi o tom, že jsme nezažili válku, ale vodní dělo ho přinutilo změnit rázor a z něj se rázem stává opozičník a jde s námi. "Piste pravdu! Piste pravdu!" voláme na obličeje vyložené v oknech budovy ČTK. "Havel! Charta!" ozývá se ještě a já se pak skrývám před mo utným proudem vody za dobře umístěný antor. Kdož je dělem sražen k zemi, poté prchá. Všichni rychle postupujeme k pěší zóně v naději, že se dostaneme na Václavák spodem. Tam nás však přivítá kordón uniformou a náměstí je celé ohrazeno. Nikde žádny civil, jen zelen. Najednou se hrázení rozevídá a vyjíždí houkající sanitka. Jede pomalu, jakoby chtěl řídit symbolizovat hrůznost situace. Otáčím se a uháním na Staroměstské náměstí. Tam snad ještě nebudec!

Přicítám včas. Uprostřed davu lidí čte kdosi Poselství CH 77 účastníkům manifestace. Lidé tleskají, jeden druhému lezou na ramena, aby líp viděli, šplhají na sloupy i parapety v kladových skříních. Po dočtení Poselství zatahá jako na novel smrtka na Orloji za zvonec a z davu se ozve mrutný hlas: "Už vám zvoní hrana!". Výkřik je okamžitě skandován, hlasa se střídají a vědě paruje odhodlání. Ale za chvíli se dav ohne a já se dozvídám, že přijíždějí vodní děla a transportéry s radečkem. Vstává zmatek a po několika výzvách začínají opět lázeňské stříky. Na kruji Železné ulice se utváří skupinka lidí, kteří se drží navzájem pod paží a reclávají se odstřelovat dělem z bezprostřední blízkosti. Se skloněnými hlavami dívají jasné najevo, že za žádnou cenu neustoupí, a je to krásný. Za nimi je vidět vlajku a nějaké heslo. Vodní dělo zklatí odjíždí a směrem k pevné lajně nebojácnosti se rozjíždí transportér. Výměně rychlost a těsně před Železnou brzdí. Dav neuhrne. Na náměstí

stojí též několik kombinézovaných mužů s kamerami, na jejichž zádech svítí reklama Československé televize. I oni jsou terčem skandovacích útoků lidí, reboří renatáčeji vše, ale jen to, co se "nodí".

Vodní dělo se táčí na druhou stranu, na nás, a první salvu věnuje rově omítruté části Staroměstské radnice. Pak nás přes parčík vytlačí do boční ulice a tam se zastaví. Dál nemůže. Poslední dva mocné, ale neúčinné ejakuláty pleskrou o zem. Lidé se smějí a nově nastoupené jednotce věnují potlesk. Několik zvěuavců se jich ptá, zda už vůbec mají Občanské průkazy a jestli jim tátá doma nezmaluje prdel, ale oni, jako správní strážci zákona, nehroutí ani brvou a čekají na rozkazy nadřízených. Skandováním je ujišťujeme, že rejsci Češi a zároveň se dovidáme, že jestli ulici do minuty neopustíme, bude použito slzného plynu. Několik majitelů digitálních hodinek se stopkami začnou měřit čas a po minutě vyzývají Bezpečnost k zásahu. Ten po šedesáti sekundách přichází. Do poslední chvíle tomu nevěřím a teprve cinkot nábojnici u mých nohou mě probere z naivity. Všude dám a smrad. Prchající lidé. Křik: Pauající těla. Snažím se nedíchat a rychle takám z kapsy kapesník. Vzápětí ho však přikládám na ústa asi dvouletého plácicího dítěte v náručí mladé matky, které zároveň radím, aby zmizela. Za rohem znova popadnu dech a otřeseně se zdravím s několika zrůmými. Ulicí stoupá dám a já to vyděšeně sleduji. Po chvíli odcházím zklidnit tělo i duši do Blatričky.

Po dvou deckách se ubírám ulicemi, na kterých je stále dost uniform, na Karlštejn most. U věže stojí napříč Tatra naložená pískem s několika policejními psovody. Když jeden z vlčáků začne štěkat na pána se psem boxerem, který kolem prochází, ozve se hlas uniformy: "BUDEŠ TICHO! TO NENÍ CHARTISTA, TO JE PES!".

Z RUDÉ KRONIKY

Dne 14. 10. 1983 byli v Brně zadrženi, obviněni a později dáni do vazby Petr Cibulka /37 let z Brna/ a Jiří Štencl /17 let, z Litovle/. Trestného jednání se měli dopustit tím, že Petr Cibulka předal Jiřímu Šenclovovi cyklostylové blány s textem INFOCHU č. 17, který mimo jiné obsahuje dopis 271 občanů, který připomíná odpovědnost státních orgánů za justiční zločiny v padesátych letech, rovněž přímé nebo nepřímé zavření smrti Pavla Wonky v hradecke věznici 26. 4. 1983. U Petra Cibulky a jeho matky byly provedeny domovní prohlídky.

Dne 20. 10. 1983 byly provedeny další domovní prohlídky a to u Ivana M. Jircuse /44 let/ ve Staré Říši a u Jiřího Tichého /42 let/ v Praze. Oba jsou ručiteli podpisů pod výše zmíněným dopisem. Trestní věc byla vedena jako útok na státní orgán a orgán společenské organizace podle § 154 odst. 2 tr. zákona. Jirous a Tichý byli z tohoto tr. činu obviněni a vzati do vazby.

Těsně před vydáním amnestie /26. 10. 1983/ byl trestný čin překvalifikován na poškozování zájmů republiky v zahraničí, zřejmě proto, aby se na Jiřího Tichého amnestie nevztahovala.

Další domovní prohlídky byly provedeny u Dušana Skály /35 let, z Brna/, vydavatel časopisu HCST, bylo vzneseno obvinění z pobuřování a uvalena vazba. Dále u Jany Soukupové z Brna, kde byla zabavena samizdatová dílna.

Uvězněna je dále celá deklarovaná redakce bulletinu Nezávislého mírového sdružení Luboš Vydra /z Prahy, 42 let/, Tomáš Dvořák /z Prahy, 23 let/ a JUDr. Hana Marvanová /z Prahy, 26 let/. Všichni pro pobuřování.

Ve vazbě je rovněž Stanislav Guma Pitaš pro trestný čin útoku na veřejného činitele. O souvislostech, které vedly k jeho uvěznění, dosud nemáme zprávy./Šonov u Broumova, 31 let/

Pod tímto názvem charakteristickým pro různé předcházející články otištěné ve Voknovidách, uvádí i já svou zprávu o průběhu folkového večera v Plzni dne 27. října 1988. Ož při příjezdu z Mariánských Lázní na Plzeňské nádraží vše napovídalo záurrnému průběhu celého folkového večera, který byl umístěn do restaurace "Kamenčák", tedy do sálounku této restaurace, a to pouze pro pozvané. Už samo Plzeňské nádraží bylo perfektně zafizované, všude známé tváře, tj. několika punkerů a spousty StBáků, vysílajících své uniformované soudruhy na individuální kontroly občanů. Bohudíky jsem se bez úrazu prosmykl se snlukem hudebníků souboru "Kurevsky rezavej plech J. S. F." nádražní halou a poté sen tímto jevem "zakotvil" v restauraci U Křelovců. Čekal tu Vrah, hudebník "Underground Alkoholbandu". Měl potěšující zprávu - akce "Kamenčák" je zlikvidována a její aktéři Láďa Líbal, folkový zpěvák a člen Jazzové sekce Ota Veverka a politicky stíhaný básník Hermann Chrotý jsou neznámo kde /asi na osmačtyřicítce v některém z mnoha okrsků OC VB od Prahy po Plzeň/. Tudiž pověstný bard "Pochodů Johna Lennona" Ota Veverka bude ke slyšení až na dalším pochodu, pokud ovšem tuto akci nepřevzme po patronát ÚV SSM /jak je slibováno/ a Veverku nahradí Jiří Stědron, který zde sjeede Bítly v nové formaci Flamenů. To by byl kvalitní tah moci proti této ošemetné pietní akci. Otázka plzeňského folkového večera byla dne 27. října vyřešena definitivně.

Zpět do Mariánských Lázní se muselo přes Plzeňské nádraží, což mě stálo občanku. Na nádraží se na mě zavěsil občan - provokatér, byl v montérkách a postval na mě hlídku VB pod zámkou, že znečistuje prostor špinavého plzeňského nádraží. Byl evidentně ožralej, takže jsem zažádal o jeho společenskou izolaci a Starici protialkoholní péče. Málem tam odvezli mě. Pak čestný informátor sel dále konat svou práci s enormním společenským dosahem a mě náčelník Železničního odušelení VB Plzeň odebral občanský průkaz, za který jsem odmítl zaplatit nekutu. Když zpětně klasifikují celý tento "folkový" večer, tak z pozice majora StB musím konstatovat, že "kluci odvedli kus poctivé a kvalitní práce" a ze své pozice pronášu jedno: "TÁHNĚTE OŽ DO HAJZLU, VY VŠIVACI!"

Vokno na Vltavě

Charlie

Nejenom na Vltavě, ale i na parníku stejně jména se 30. 9. 1988 v pátek od 18 hodin uskutečnilo setkání příznivců nězávislé hudby a VCKNA za účasti rockových skupin Tátova venřová pečínka, Rány z těla a Orchestr busext. Bylo to zrovna pár dnů potom, co vyhořela hospoda Klamovka.

Jako první vystoupila Tátova vepřová pečínka. Chvílemi zněli spis syrově než vypečeně, ale dost doplatili na zvuk. Na parníku to není se zvučením jednoduchý, a tak to trochu odnesla první skupina.

Potom přichází objev nezávislé scény Rány z těla. Měli i pěkně výtvarně udělaný propagační leták. Věkový průměr t.k asi 18 let. Kytary ostré jako břitva, zpívají anglicky. Mají velký úspěch, tak přidávají 3 kusy od Velvet Underground. Takže už je druhá kapela v Česku, co hráje Velvety /po Velvet Revival/. Jestli tady bude ještě někdo třetí, tak sem snad Lou Reed bude emigrovat /ale asi taží stejně dlouho nevydrží/. Jeden z důvodů je obrova činnosti Velvet Underground v sestavě Reed, Cale, Tucker /viz zpráva NME září 1988/.

V devět večer dochází pivo, jako skoro vždy na parníku, ale to nedává, protože se tu hráje kvalitní hudba. To potvrzuje jako poslední Orchestr busext, zrámy už soubor undergroundu. Besa s bicími temně duní a do toho dechové nástroje, skvělé texty /takový opak rozjásané Laury/.

Původně měli vstoupit Litinové Pepa and primyslovej plyn, ale z organizačních důvodů nebyli. A tak vlastně akce pokračovala ještě v sobotu s Litinovým Pepou na "private party". Jeden z členů skupiny

slavil narozeniny. Tam už bylo piv dost.

Jiná plavba a přistání proběhly klidně. Dopravní podniky hl. m. Prahy to tentokrát zvládly docela. Žádné stížnosti na městskou dopravu nebyly.

Mladoboleslavská Jarodnice

Ivoš Kačer Mimóza

V pátek 23. 9. odjíždíme s kámošem z Lipníku autobusem ve 13. 10 hod. z Florence do Mladé Boleslavi. Tam na autobusovém nádraží potkáváme organizátory a nimiž po příjezdu na místo odemykáme hospůdku.

Jeden z organizátorů se chvílí pípy a začne roznášení prvních piv. Kolem 16. hod., kdy je už restaurace otevřena i pro veřejnost, se po větším nedorozumění přece jen rozestavuje přivezený aparát.

Jako první odahrává místní metalová kapala, jejíž název mi pro nezájem stejně unikl. Druží jsou 18 - 19 letí kluci, kteří přes metál velmi dobře a od srdce vycítili jasnost a svěžnost traschmetálového běsu. Jmenují se Debustról, obsazení voc., g. bg. drums. Za šílené, velmi krásn skladby vycházejí tři příslušníci VB, kteří po rozhovoru s organizátora, zkontovalování mého OF a vybrání 100,- Kčs odjíždějí s tím, že se vrátí, což se nestalo. Debustról ještě pokračovali ve své hře jako o život, a to se vidí a slyší málokdy.

A pak nastoupí pro mne překvapko, jež se o něco později představí v Praze na parníku - je to IPB. Též mladí kluci, složení: punk + skins, zahrájí velmi pěkný punk ve stylu začátků Exploited.

Při stálém klení postarsí paní vedoucí, ale stálém příslušnu piva, a při veselé náladě a pogu, se přece jen přiblížila zavírací doba tak roztomilé hospůdky. Z večera jsou měl dobrý pocit, který potvrdil, že i bez zbytečného plánování to jde zařídit. Bylo to pěkné rozloučení s muzikanty, kteří odcházeli na vojnu.

III. výstava alternativní tvorby

J. S. Fiala

8. 10. se uskutečnila v Mariánských Lázních v restauraci IV. cenové skupiny Kubáň výstava alternativní tvorby. A to pod patronátem MNV Mariánské Lázně, který ji povolil až do 24. hodiny jako sraz fotbalistů. Vystavujícími byli: Rudolf Rudolf, J. S. Fiala, Satinobr Širokoúhlý, ZFL Pastyrik a Hektor.

Akční malíř Rudolf Rudolf byl zde zastoupen dvěma postabstraktními kompozicemi "bez názvu", ZFL Pastyrik se prezentuje kresbou tuší s Via novskou tématikou a obrazem znázorňujícím močicího muže, ležící ženu, oko a ruku s křivulkou. Jedná se o studii Leonarda da Vinci. Tento obraz se ve finále večera pokusil zcisit redaktor VOKNA F. Stárek Čuñas. Obraz nezcisil, zato ho odnala Okresní prokuratura v Chebu pod záminkou, že jde o věc důležitou k trestnímu řízení.

Satinobr Širokoúhlý byl zde zastoupen čerňí olejů: Smlouva s čáblem, Dítě neunikne smrti, Negr může vede zločincův výkal atd. Jeho obrazy taly rovněž předmětem výstavní. Hektor se představil malým olejem "bez názvu" a rozměrnou kompozicí Idylka srpnové noci.

J. S. Fiala byl zastoupen oleji: Antická hlava, Pustina a kresbami Imaginární portrét básníka S. Š. a Agitační symfonie s obnaženými lesnickými příslušnicemi PS VB.

Mezi jednotlivými výtvarníky jsou diametrální rozdíly v uměleckém výrazu i v pojetí stavby obrazů. Avšak mimo Rudolfa Rudolfa jde především o realistický výraz, i když s imaginárními tématy. Satinobr Širokoúhlý se prezentuje jako výtvarník surrealismu. Je to jeho termín a jeho práce jsou toho dokazem, každopádně jde o hluboce psychicky působící kompozice. Hektor zůstal věrný svému původnímu expresivnímu výrazu. ZFL Pastyrik a J. S. Fiala vycházejí z klasického pojetí figurální

malby, i když na neklasické a imaginární půdě.

Výstava byla ukončena kolem 22. hodiny. Když hosté restauraci opouštěli, byl zajištěn Vladimír Svoboda, který nesl dva obrazy a během výstavy byl neustále upozorňován, že se z něj vytluče jméno autora kompozice nazvané Idylka srpnové noci. Po dalším incidentu s hlídkou VB byli Hektor, Ivan Antalík a Milan Divo Vodálka obviněni vyšetřovatelem SNB v Chebu z trestného činu útoku na veřejného činitele.

Session dětí 20. storočia, kteří mají zachmúrené obočia

Zagor

Dne 30. 9. 1988 ve Starém Plzenci naposledy hrála undergroundová kapela UNDERGROUND ALKOHOL BAND, spolu s jejich hostem - kapelou MONY A K.I.T.D.

Vystoupení bylo zhláškováno v místním Lidovém domě, kde se také pořádala 7. 11. 1987 veřejná premiéra U. A. BANDU. Avšak v 17 hod. se dostavili do Lidového domu předseda MěNV spolu s příslušníky SNB a hostinec Lidový dům byl náhle z technických důvodů uzavřen.

a tak se celá společnost asi 50 příznivců odsunula do nedalekého lomu. Po celém Starém Plzenci lidovci příslušníci VB a PS VB a dokonce i příslušníci ČSLA a ekali snad na "vhodnou" příležitost. Ačkoliv byl lom doslova "obšancován", akce proběhla klidce.

Koncert sice nesplnil své poslání, nebyl tak účibrý jako předešlé koncerty, ale v tomto případě je rutinou brát na zřetel přítomnost 300 litrů piva a 2 litrů slivovice.

I když U. A. BAND už neexistuje, veřejnost, která si zvykla, Starý Plzenec navštěvovat, nerusí účast do nějakých skenší, protože folkové i undergroundové akce se teď budou konat díle.

Věrovány rock 88

Standards

10. září, za pěkného počasí, proběhla ve Věrovanech, pod hlavičkou TJ Sokol, přehlídka rockových skupin.

kou TJ Sokol, přehlídku rockových skupin.
První vystoupila skupina MASOMLEJN z Havířova /Martin Lukáš -
kytara, Jiří Proks - basa, Dana Lukášová - zpěv, Michal Lang - bicí/.
Václavský náměstí vystoupila olomoucká skupina CO BY DLU, která všeobecně nezaujala.
Daleká cesta do Olomouce měla začít u skupiny MODERNÍ DOBA /Marian - příčna
flétna, pěv, Bob Konečný - basa, Pepa Pospíšil - klávesy, předehrávky,
echo, Hogo - bicí, Jiří Kolář Dědek - akustická kytara, zpěv/. Dále
hrála již proslulá skupina z Trenče - DEUZ LADU a LADU, zahrála svůj
obvyklý standart, který část publiku rozhýbal do tance /Michal Kaščák-
zpěv, klávesy, Martin Bedáň - kytara, Richard Rybníček - bicí, Rastislav Kubica - saxofon, Peter Kaščák - basa/. Jako pátá hrála patrně
nejlepší skupina přehlídky POSÁDKOVÁ HULKA MARNEHO GLÁVY /Vlastimil
Filgas - zpěv, Ivan Ryl - housle, Pavel Cisák - kytara, saxofon, meta-
lofon/. Šestá skupina zaujala nás jen sice vzhledem k tomu, že J. HYKLU JE
VŠECHNO V POŘÁDKU, ale i nás rojovou atmosférou /Jan Štokrý - kytara, Zdeněk
Zábranský - basa, Jiří Zelenka - klávesy, saxofon, klarinet, zpěv/.
Přerovská skupina STARÁ DOBRÁ RUČÍČKOVÁ známá svým hudebním humorem -
opět nezklamala a byla oživením do uruhé poloviny přehlídky. Předposlední
vystoupila MRTVÁ DLAŽDA /Antonín Šarkozi - basa, Bohumil Zelinka - bicí,
Robert Sychra - kytara, Mirek Chaloupka - saxofon, Katka Šarkozi -
hrnky, klarinet, zpěv/. Tuto skupinu jsem již neviděl, stejně jako
poslední ČERNÝ PENICILÍN, neboť jsem musel odejít.

Celá akce byla opravdu vydařená. Proběhla v pěkném prostředí v tzv. Sokolce místní TJ, která zajistila občerstvení. Hlaďoví se monli nasytit uzeným kabarosem a pro žízlivé limo, kofoly, pivo a víno. Toho alkoholu bylo na můj vkus příliš, ale je ovšem známo, že kdo chce pít, piše a kdo chce poslouchat, poslouchejá. Technika vydržela bez větších

problémů ten rockový nával, na který přijelo asi 600 lidí. To vše díky lidem, kteří se skutečně zasadili o tuto přehlídku, tak trochu podnětnou pro nás všechny.

Jen tak dálé.

3. října 1988

Před půlnocí a po Půlnoci

Charlie

Ještě bych se chtěl vrátit k vystoupení Půlnoci letos v červnu, které vyvolalo mnoho ohlasů. Kvůli tomu se začaly ozývat alasy, jestli to byl ústupek establishmentu nebo ne, nebo jestli to je ještě underground nebo ne. Některými lidmi bylo toto oficiální vystoupení zcela odmítuto, jinými uvítáno. To myslím jen názory lidí z undergroundu. Vystoupení odmítli především intelektuálové, kteří se na to dívají z hlediska umění, ostatní to uvítali především z hlediska zábavy.

Ale co mi v této souvislosti jde. O potupný systém zkoušek před komisí známých pod jménem přehrávky, dále funkce jakéhosi garanta nebo dohlížitele nad kapelou, kterému se říká zřizovatel. Kdyby nebyl tento systém, odpadly by i některé diskuse a kapely by musely dokázat, co v nich opravdu je. Potom by se poznalo, kdo je opravdový rocker a kdo si na něj jen hrál. Dneska je každý "rocker", ale nikdo se nevysloví za zrušení tohoto systému. Umělec si má za dílo zodpovídat sám a zkouška je pro něj veřejnost.

V každém případě, ať jsou názory na vystoupení Půlnoci různé, dosahuje její hudba vysoké jakosti a snad přijde doba, kdy to bude moct dokázat i tak, aniž by to vyvolalo tyto rozporné názory.

V N A Š I V Ě C I

V knižní edici VOKNA vychází publikace

OBČANSKÝ PRUKAZ, PROSÍM

antologie prozaiků střední generace zahrnující práce Luboše Vydry, Žluťáka, Jína Potoka, Edy Vacka, Jarošlava Švesíky a Jiřího Kostúra.

Publikace obsahuje krátké biografické údaje o autorech, má 151 stran a vychází v nákladu 100 kusů.

U P O Z C R N Ě N Í

V tomto čísle Voknovin chybí pokračování seriálu Občan a příslušníci SNB. Naši právní experti mají totiž v současné situaci jiné starosti. Na místo toho přinášíme podpisový arch mezinárodní podpisové akce.

Čtenáři, kteří se chtějí připojit, ať uvedou mimo podpisu své jméno hůlkovým písmem a dale město nebo obec, kde žijí. Potom prosím pořidte kopii, pro případ nedoručení, a originál odeslete doporučeně na adresu, která je uvedena pro Československo.

PETICE ZA PROPUŠTĚNÍ

I. M. Jirouse, J. Štencla, J. Tichého, D. Skály, P. Cibulky

V druhé polovině října 1988 byli v souvislosti s autorstvím a rozšířováním dopisu adresovaného čs. státním úřadům uvězněni v Československu Ivan Jirous, Jiří Štencl, Jiří Tichý, Dušan Skála a Petr Cibulka. Tento dopis, který podepsalo 271 lidí, otevřeně a ostře kritizuje situaci v ČSSR a žádá okamžitou nápravu. Vězení není odpovědi na tento dopis. Dokazuje jen opětovné porušování práva na svobodu projevu v Československu.

Žádáme rozhodně bezpodmínečné propuštění vězněných.

Své podpis zasílejte na níže uvedené adresy. Na těchto adresách také pracuje informační služba, která shromažďuje informace o průběhu případů, o situaci rodin uvězněných a o akcích za propustení probíhajících v různých zemích. Tam také můžete obdržet plný text dopisu.

Vratislav Brubeneč
68 Palaise Road
MIE - 388 West Hill
Scarborough - Ontario
Canada

Zina Freundová
Jiří Beunář
53 c, Florence Road
London N 4 4 DJ
G. B.

Miroslav Skalický
Andreasgasse 9/7
1070 Wien
Austria

Ivana Šustrová
Dachstrasse 2
8000 München áº
NSR

František Stárek
U Zvonárky 15
120 00 Praha 2
ČSSR

Svatopluk Karásek
Segantinistrasse 154
CH - 8049 Zurých

Podpis

Jméno /háčkovým/

Místo